

Grekisk sångcykel uruppförs i kväll

Västerländsk musik har egentligen aldrig fått riktigt fotfäste i Grekland. De konservatorieskolade tonsättarna har svårt att göra sig gällande när en Theodorakis eldar massorna. Grekiska skivbolag ägnar sig åt partipolitiska sånger och industrialiserad rembetico-musik.

Socialt sett hade de som utvandrade på 50-talet störst framgång. Iannis Xenakis är numera kultfigur i Paris. Anestis Logothetis är en aktad österrikisk medborgare och Arghyris Kou-nadis västtysk kompositionsprofessor i Freiburg.

Däremot är möjligheterna små för de s. k. moderata grekiska tonsättarna, som distanserat iakttag 60-talets bildstormande.

— Jag betecknar mig som en komponist, som gärna skulle skriva symfoniskt, om det fanns goda chanser att bli spelad, säger Stelios Coucounaras, som sedan 25 år bor i Hamburg och arbetar som reklamman. Sedan några år skriver han på en symfoni, som skall bli en syntes av de stilpositioner han tidigare innehåft: sökandet efter en ny och giltig tonalitet och betonandet av den grekiska identiteten.

Coucounaras kom 1957 som 21-åring till Västtyskland för att fortsätta sina musikstudier. Tio år senare förintade han allt han skrivit; han ansåg det som en hederssak att inte kopiera någon annan stil. Det beklagar han i dag, när det klarnat att det är lika omöjligt att vara totalt självständig som att vara radikal.

— Om jag 36 år efter Weberns död imiterar hans stil, är jag då modernare än om jag imiterar Richard Strauss? frågar han sig.

Med den utgångspunkten skrev han sina "Romantische Lieder", en sångcykel till texter av senromantiska tyska diktare som han älskar, i en stil som rör sig i Schuberts, Schumanns och Brahms environger. Det kändes

också adekvat, ty dikternas rimmade och metriska form kräver en motsvarande bunden musikalisk form. Men detta var en engångsföreteelse; nu föreligger en ny sångcykel av annat slag: "Sången" till elva dikter av Birger Norman.

Svenska behärskar han inte; en vän har hjälpt honom med de rätta accenterna. Men Rolf Leandersson, som tillsammans med pianisten Richard Pilat skall uruppföra sångcykeln vid en grekisk konsert i Radiohusets studio 2 idag är mycket entusiastisk. Åtta dikter skildrar naturintryck och tre, som bildar ironiska fotnoter, ansluter till den litterära kabaret-stilen.

Konserten skall spelas in för sändning senare i samband med en grekisk temakväll i Musikradion framöver. Coucounaras omramas av två av den moderna grekiska musikens förgrundsgestalter: Jannis Konstantinidis, som är född 1903 samt dennes ett år yngre kollega, den geniale Schönberg-eleven Nikos Skalkottas, som dog 1949 av brusten blindtarm medan hustrun låg på förlossningsbordet.

En grekisk danssvit av Konstantinidis och en pianosvit av Skalkottas, som skall framföras vid konserten, återfinns på en högtintressant svensk-grekisk Caprice-skiva (CAP 1227), där knäppar och knaster är enda minuspunkten. Där liksom vid konserten spelar pianoduon Ulf och Lefki Lindahl. Därutöver framträder Anna Lindal-Cuendet med Skalkottas soloviolinsonat. Hon är inte släkt med paret

Stelios Coucounaras är sedan 25 år bosatt i Hamburg.

Lindahl, däremot syskonbarn till själva Skalkottas, som f. ö. också var en framstående violinvirtuos.

Carl-Gunnar Ahlén